

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 33798

гр. София, 28.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
закрито заседание на 28.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ася Тодорова

като разглежда дело номер **4912** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от АПК.

Образувано е по искане на „ИН ТАЙМ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Искър, [улица], представлявано от Управителя А. Р. Б., подадено чрез адв. Г. И., Адвокатско дружество „Г. и съдружници“, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, за изменение на решение № 27920 от 10.07.2026 г., постановено по адм. дело № 4912/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в частта на разноските, като се намали с 90,97 евро размерът на присъдените в полза на И. А. Г. разноски за адвокатско възнаграждение и вместо присъдения размер от 500 евро да се определи размер от 409,03 евро. Изложени са съображения, че адвокатското възнаграждение е прекомерно завишено предвид фактическата и правна сложност на делото и извършените действия от адв. И. Н.. Сочи се, че съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа адвокатското възнаграждение би следвало да е в размер на 500 лева.

Заинтересованата страна И. А. Г., чрез процесуалния си представител по пълномощие адв. И. Н., в срока по чл. 176а, ал. 2 от АПК, изразява становище за недопустимост, евентуално за неоснователност на искането. Сочи се, че направеното в хода на съдебното производство възражение за прекомерност от процесуалния представител на „ИН ТАЙМ“ ООД не е мотивирано по никакъв начин и съгласно изискванията на чл. 78, ал. 5 от ГПК. Сочи се, също така, че твърденията в искането относно извършените от адв. И. Н. процесуални действия са неправилни и не отговарят на обективната истина. Подробни съображения са изложени, че делото представлява фактическа и правна сложност, извършени са множество процесуални действия. Сочи се, че при определяне на справедлив размер на адвокатско възнаграждение следва да бъдат взети предвид множество фактори - не само критериите по чл. 36, ал. 3 от ЗА, определените ориентировъчни размери в Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. - дв, бр. 14 от 2025 г.), но и също постановеното Решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 г. Работата на адвоката далеч не се изчерпва с депозирането на няколко молби и явяване в открити съдебни заседания, за изготвянето на съдебните книжа са

били необходими години упорит труд, обучение, подготовка и опит. За преценката за евентуалната допустимост и основателност на исканията и възраженията, както и за техническото изготвяне на документите са отделени стотици часове по запознаване и анализиране както с българското законодателство, така и с правото на ЕС. Излагат се съображения, че нормативната уредба е изключително обширна и всеобхватна, което още повече налага да бъде обърнато специфично внимание на решаващия съдебен орган чрез позоваване на релевантните норми, включително такива на правото на ЕС. При определяне размера на дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъдат взети предвид и особеностите, свързани с пазарната икономика на всяка демократична държава (адекватни, справедливи, конкурентни и реални пазарни цени за предлаганата услуга, специфичността, уникалността и специалността на предлаганата услуга, елементите на формирането на цената - разходи, време, инфлационни процеси, минимална и средна работна заплата за страната, стандарт на живот и много други), в този смисъл се твърди, че в постановеното по делото решение съдът правилно и обосновано е преценил специфичните характеристики на конкретното дело, вида и количеството на извършена работа, както и фактическата и правна сложност на делото.

Съдът, като съобрази доводите на страните и данните по делото, намира за установено следното: Искането за изменение на решението, в частта му за разноските, е подадено от надлежна страна, в срока по чл. 176а, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество искането е неоснователно, по следните съображения:

С решение № 27920 от 10.07.2026 г., постановено по адм. дело № 4912/2025 г. по описа на Административен съд София-град, е отхвърлена жалбата на „ИН ТАЙМ“ ООД против Решение № 1040-21-222 от 14.04.2025 г., издадено от Директора на Териториално поделение (ТП) на Национален осигурителен институт (НОИ) С. -град, с което е отменено Разпореждане № 33606 от 03.01.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО и е прието за трудова злоупотреба по чл. 55, ал. 1 от КСО настъпилото на 23.01.2023 г. внезапно увреждане на здравето на И. А. Г.. Със същото решение „ИН ТАЙМ“ ООД е осъдено да заплати на И. Г. А. сумата от 500 (петстотин) евро разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

В случая възражение за прекомерност на претендираните от заинтересованата страна разноски за адвокатско възнаграждение е направено в съдебното заседание пред настоящата инстанция. Изявлението обаче е бланкетно и немотивирано, в още по-голяма степен относно претендирания размер на исканото намаление на претендираните и присъдени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в полза на заинтересованата страна И. А. Г.. По направеното от жалбоподателя възражение за прекомерност в мотивите на решението съдът се е произнесъл, като е приел, че същото е неоснователно и претендираното адвокатско възнаграждение не е прекомерно предвид фактическата и правна сложност на делото, както и осъществения обем и качество на процесуална защита, както и при съобразяване с решение с Решение на СЕС по дело C-438/22 от 25.01.2024 г.

Безспорно преценката за размера на дължимото с оглед изхода на спора адвокатско възнаграждение, предвид тълкуването на СЕС, не е обвързана непременно със стойностите, закрепени в Наредба № 1/2004 г., а следва да бъде направена при съобразяване с принципите на справедливост и обоснованост. Следователно анализът, предопределящ извода досежно размера на дължимото адвокатско възнаграждение, следва да се прави във всеки конкретен случай и с оглед всички обстоятелства по делото.

В случая съдът е отчел специфика на делото и обема на предоставената правна помощ, поради което приема, че няма основание за изменение на съдебното решение в частта му за разноските в посока намаляване на присъденото адвокатско възнаграждение. В конкретния случай,

фактическата и правна сложност на делото се определя от предмета му, който, както и обемът на обществената правна защита и съдействие от процесуалния представител, проведените множество съдебни заседания, направени от страните доказателствени искания и допълнително събрани доказателства обосновава присъдения в полза на заинтересованата страна размер на адвокатско възнаграждение. Предвидените в Наредба № 1/2004 г. размери на адвокатските възнаграждения установяват минимален стандарт за справедлив и обоснован размер на възнаграждението съобразно вида на делата, техния предмет и защитавания интерес. Поисканият адвокатски хонорар не е прекомерно завишен, като същият е справедлив и обоснован по смисъла на чл. 36, ал. 2 от ЗА.

По изложените съображения искането за изменение на съдебния акт в частта му за разносните следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК Административен съд София -град, Трето отделение, 16 с-в

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „ИН ТАЙМ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Искър, [улица], представлявано от Управителя А. Р. Б., подадено чрез адв. Г. И., Адвокатско дружество „Г. и съдружници“, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, за изменение на решение № 27920 от 10.07.2026 г., постановено по адм. дело № 4912/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в частта на разносните.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: